

[Arbejdsministeren]

ke, at det kunne være, at der er nogle parter i specialudvalget, der kunne have svært ved at finde deres nye rolle efter regeringsskiftet, og at det måske kunne give anledning til, at man er lidt urolig. Man har måske nogle fjendebillede i forhold til det EF-arbejde, som jeg ser som en fortløbende proces fra den tidligere regering til den nuværende regering; men det skal jeg ikke kunne sige – det var kun en lille personlig overvejelse. Men under alle omstændigheder har vi lagt det samme engagement, den samme ihærdighed i det, og samarbejdet må jo basere sig på de parter, der er i specialudvalget.

Så spurgte den konservative ordfører også om implementering, hvorvidt det skulle være aftaleopfyldelse eller lovgivning. Der ligger jo i og for sig i dagsordenen en meget klar tilkendegivelse af, at dér, hvor man kan aftale eller opfylde EF-lovgivningen med aftaler, bør vi tilstræbe det. Vi har da også kommissær Flynn's ord for, at netop det, at man lever op til nationale traditioner, er en hensigtsmæssig måde at gøre det på, og hvis traditionen er, at det er noget, der aftales mellem arbejdsmarkedets parter, er det det, der gælder.

Hvorvidt Danmark kommer under pres i forbindelse med grønbogen, har jeg ikke nogen mulighed for at vurdere. Vi har netop fået grønbogen ind, og den er under overvejelse, men der er ikke noget i regeringens opfattelse af grønbogen, som peger i retning af, at vi skal flytte hegnspele hverken med hensyn til procedurer eller aftale- og lovgivningsstoffet. Jeg vil i hvert fald godt klart tilkendegive, at balancen i dette spørgsmål er afklaret i det nationale kompromis og i meget høj grad også bliver det i den dagsorden, vi vedtager om lidt.

Til fru Charlotte Antonsen vil jeg sige, at subsidiaritetsprincippet kan holdes så højt op i luften, at der ikke sker noget. Det er ikke regeringens definition af subsidiaritetsprincippet; den er, som jeg sagde før, at vi i rammedirektiver selv kan få mulighed for at implementere reglerne, som vi nu synes det i Danmark, men subsidiaritet betyder altså ikke i regeringens øjne, at der ikke skal ske noget. Jeg er enig i fru Charlotte Antonsens tilkendegivelse af aftaleforholdets værdi, og at man i højere grad er interesseret i, at det, man selv aftaler, bliver opfyldt.

Jeg synes ikke, at jeg på regeringens vegne på nogen måde har tilkendegivet noget ideologisk korstog mod de tre direktivforslag, som Venstre ikke kan lide. Jeg har forholdt mig til den dagsorden, som det belgiske formandskab har sat, om forældreorlov, omvendt bevisbyrde og deltidsdirektivet, og jeg har taget reservationer i Markedsudvalget og i Arbejdsministerrådet, som fuldt ud lever op til memorandummet og til det nationale kompromis. Jeg har tilkendegivet – og det vil jeg vedstå – at jeg ikke synes, det ville have pyntet på Danmark, hvis vi skulle blokere for børnedirektivet, som har været længe undervejs, for, som hr. Peter Duetoft ganske klart sagde, ville vi stå som dem, der ville undlade at lægge nogle rammer for beskyttelse af børn og unge i Europa.

Jeg vil godt til sidst sige, at jeg synes, at debatten i dag slutter godt. Det er blevet meget klart understreget, at det indre marked ikke kan undvære den væsentlige faktor, der hedder den sociale dimension. Vi vedtager en dagsorden, som klart præciserer, hvad det er for spilleregler, den sociale dimension skal leve efter, og jeg kan derfor glæde mig over den brede enighed og over, at partierne bag det nationale kompromis kan finde sammen om så væsentlig en proces, som vi står over for, og som der kan stilles mange spørgsmål til, men hvor der ikke kan gives svarene på alle spørgsmålene, fordi vi er i den allerførste fase af Maastricht-aftalen.

Formanden:

Der er for meget støj – især i sidegangen.

Kirkegaard (KF):

Jeg vil gerne takke arbejdsministeren for besvarelsen af de spørgsmål, som jeg stillede i min indledning. Det var ikke alle svarene, der var særlig præcise, men alligevel tror jeg nok, at ministeren gjorde sig store anstrengelser for at svare reelt.

Hvad angår direktivforslaget om europæiske samarbejdsudvalg og virksomhedsråd, kan jeg forstå, at det ikke er arbejdsministeren bekendt, at Kommissionen forsøger at presse sagen tidsmæssigt. Jeg håber, at det betyder, at det rygter, der har været, ikke taler sandt, men jeg er bekymret over den tilføjelse, som arbejdsministeren kom med, nemlig at der ikke var nogen grund til, at parterne skulle starte